

Publicerad 2010-05-11 23:49 av Daniel R

Man måste älska sig själv innan man kan söka sig till andra.

Förlåt mig W

Aldrig hade han mått så dåligt. Allting skruvade sig och kändes upp och ner. Ner i toaletten för att kräkas ut allt ångest men det resulterade i att det kom mest bubblor. Han skruvade på kranen. Vattnet var hett och han brände sina läppar och strupen sved. Spegeln var sprucken. Blek var han, svettig var han och med darrande kroppshydda.

Blodet cirkulerar i hela hans skakande, hulkande kropp. Var han verkligen så här nerbruten? Isär plockad? Bit för bit utströdd som foder för svin?

Det fanns väll ingen återvändo nu? Ingen förlåtelse att söka. Han önska att han inte fanns och en längtan av att bara få smälta in med atmosfären, ja helt enkelt dunsta bort försvinna ur tid och rum och få raderas ut ur allas medvetande.

Men drömmar är för färsktingar.

Naken och förlamad i alla kroppsdelar gick han genom korridoren som verkade som själva underjorden. Utan varken början eller slut på helvetet.

Han hatar allt och alla i den här grymma världen men mest av alla hatade han sig själv.

Verkligheten hade hunnit i fatt honom och han visste nu att det skulle dröja långa tid innan han skulle återvända till himmelriket.

Förlåt mig W.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Daniel R med Poeter.se id #33447 innehar upphovsrätten